

צילום: עמית בן יהודה

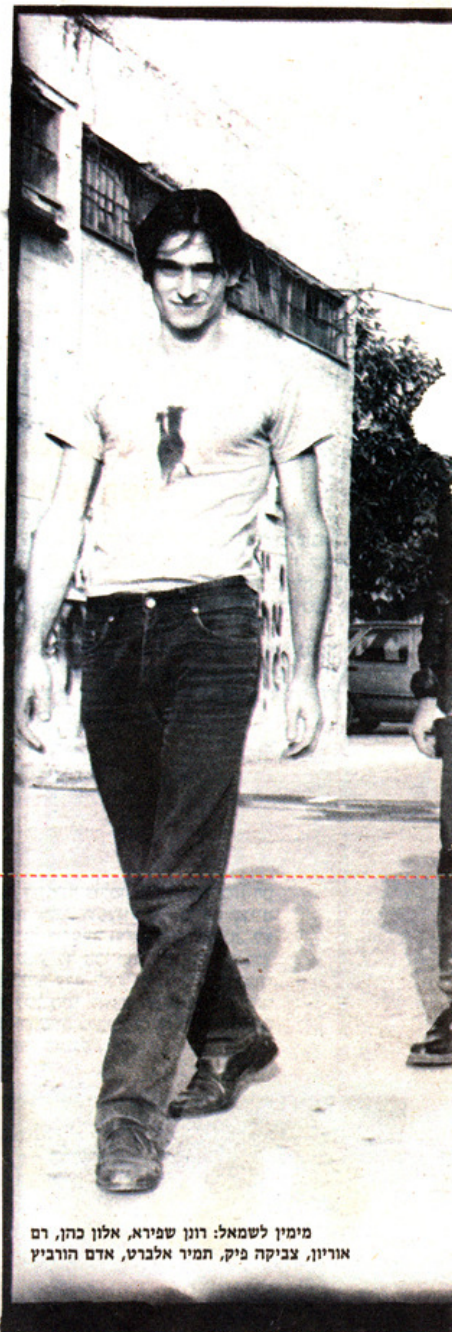
האר כיון

הל אומי

אוצר מוזיקלי התגלה בעיר. עשרות תמונות של להקות צעירות ומבטיחות ששינו את פני הרוק הישראלי, מכור מחצבתן בירושלים, הועלו מהאוב. בבר "אוגנדה" מקדישים תערוכה מיוחדת לנושא, תחת השם "הועלו מהתופת", שתציג את האלטרנטיבה הבועטת של שלהי שנות השמונים. בין המשתתפות: "נושאי המגבעת", "סרטן השד" ו"שלוש חית". "כל הזמן" חזר לאמנים שבתמונות. קבלו

מימין לשמאל: אוהד פישוף, רם אוריין, אדם הורביץ, איריס פרלמוטר, אלון כהן

מימין לשמאל: רונן שפירא, אלון כהן, רם אוריין, צביקה פיק, תמיר אלברט, אדם הורביץ

צילום: אפרת בלוסקי

רם אוריין - "נושאי המגבעת"

"זה צולם מחוץ לחדר החזרות, לא זוכר עבור מה. כך או אחרת, מדובר באחד מצילומי הרוקנרול הכי לא סקסיים שראיתם: שישה אנשים, שלא ממש מפגינים קשר אחד לשני, הולכים בתפוזות באזור תעשייה מבוזבז, לקראת צלם שלא ממש חיפש באותו בוקר את פריים הוהב שייזכר לנצח. הפרסומים הכריזו: 'צביקה פיק ו'נושאי המגבעת', למרות שהייתה להקה התפיקה רשמית וסופית כמה חודשים קודם. בתמונה רואים ארבעה אקס חברים ב'מגבעת' פלוס רונן שפירא, שנינו בקלידים. בשלבים מאוחרים יותר פיק המשיך להתעקש להציג את האנשים שלצדו על הבמה כ'נושאי המגבעת', גם כאשר לא יותר משני חברי הרכב היו מפליטי הלהקה. צילום אחר מאותו סשן מופיע על עטיפת הסינגל של 'לגור איתו'."

"צילום פרומו להרכב של 'נושאי המגבעת', שבו עדיין הייתה חבר טרי עם הופעות בודדות מתחת לחגורה. הצילום כולל גם את המגויסת הטרייה עוד יותר, איריס פרלמוטר. מלבד הופעה קצרה ולא מיוחצנת ב'רוקסן' ועוד הופעה כאוטיט של עשר דקות ב'פינגווין', הלהקה הופיעה בהרכב הזה פעם אחת בלבד, כמועדון 'זמן אמיתי', במה שזכור, לי לפחות, כאחת ההופעות הגרועות ביותר שהיו לנו. שום דבר לא נשמע כמו שרצינו. זמן קצר אחר כך תמיר אלברט חזר ללהקה, שלומי ברכה חבר אלינו כמפיק והתחיל לנו לעבוד על קבוצת השירים שבסופו של דבר הגיעו לאלבום 'מי רצה את אגנתה פאלסקוג?'. התמונה צולמה כמועדון כאולינג שהיה אז מתחת לכלבו שלום בתל אביב."

חברי הלהקה: אוהד פישוף - קלידים, שירה; רם אוריין - גיטרה; תמיר אלברט - גיטרה; יש ארז - קלידים; אלון כהן - תופים; אדם הורביץ - בס; איריס פרלמוטר - קלידים
נוסדה: 1986, ירושלים; התפרקה: 1992

כיכר החתולות הייתה גרושה בילדי פרחים, ולא בעבריים צעירי רים חמושים כאגרופים. היה משהו אחר. טוב יותר, נקי יותר ומי שמעותי יותר מובי החוסם שמסתובבים שם היום. למען מי שהספיק לשכוח, כולל אותנו, התגלה באופן מפתיע ארכיון צי' לומים נדירים, המתעדים כמה להקות בהחלט נדירות שפרצו מלי בה המיוטר של ירושלים והראו כי גם כאן ניתן ורצוי לעשות מוזיקה אחרת, שאבה מהנשמה ולא מאלוהי המיינסטרים. ליקטנו עבורכם (וגם עבורנו) כמה תמונות, מתוך מאות שיוצגו בכר "או גנדה" שבמרכז העיר. קבלו את הלהקות ששינו את ההיסטוריה המוזיקלית של העיר. לגור ולשמור.

שנות השמונים ותחילת התשעים אמנם זכורות לרבים בעיקר כתקופה שכללה שיער בלונדיני נפוח וצבוע, וגרררובה מבישה עד מקוממת; מה שכן, בתקופה היא ירושלים עוד הייתה שלנו. גל הנטישה בקושי החל, והצעירים, שמאוחר יותר נעלמו מהרחו" בת, מילאו את העיר בחרות יצירה. סצנת המועדונים אמנם עוד הייתה בראשיתה, אבל ירושלים הייתה כירת הרוק האלטרנטיבי. המחאה הגיעה מקרב עשרות צעירים כישרוניים, חמושים בגיטרת ובמקלות תופים; חסרי אמצעים, אבל עם טוגות של נחישות. להקות כמו "נושאי המגבעת", שחררה ללב המיינסטרים בחסות האלטרנטיבה, הראו לתל אביבים מאיפה האבן הירושלמית משי תינה. "טרטן השד" הראתה אפילו ללונדונים בקמרון טאון מאיפה הפאנק בוטט. כיכר ציון הייתה מלאה באמנים צעירים ומיוסרים,

גילוי לוי

לפעמים צריך כתבה נוסטלגית, ולו בשביל להושיב שוב את מגע החמים והמלטף של ההתרפקות על העבר. הרי איך שלא תהפכו את זה, פעם היה טוב יותר. עם השנים הויכרון הופך למעומעם יותר; המוח האנושי ניתן ביכולת מופלאה לצפות את תאי הויכרון בעטיפה טובה יותר מו של האירוע האמיתי. בעיר כמו ירושלים, שבה הנוסטליגיה הפכה לדרך חיים עבור לא מעט אנשים, קל ונעים להיזכר ביימים יפים יותר. בעיר כמו ירושלים התחושה לא מוויפת, כי מה לעשות - פעם באמת היה הרבה יותר טוב.

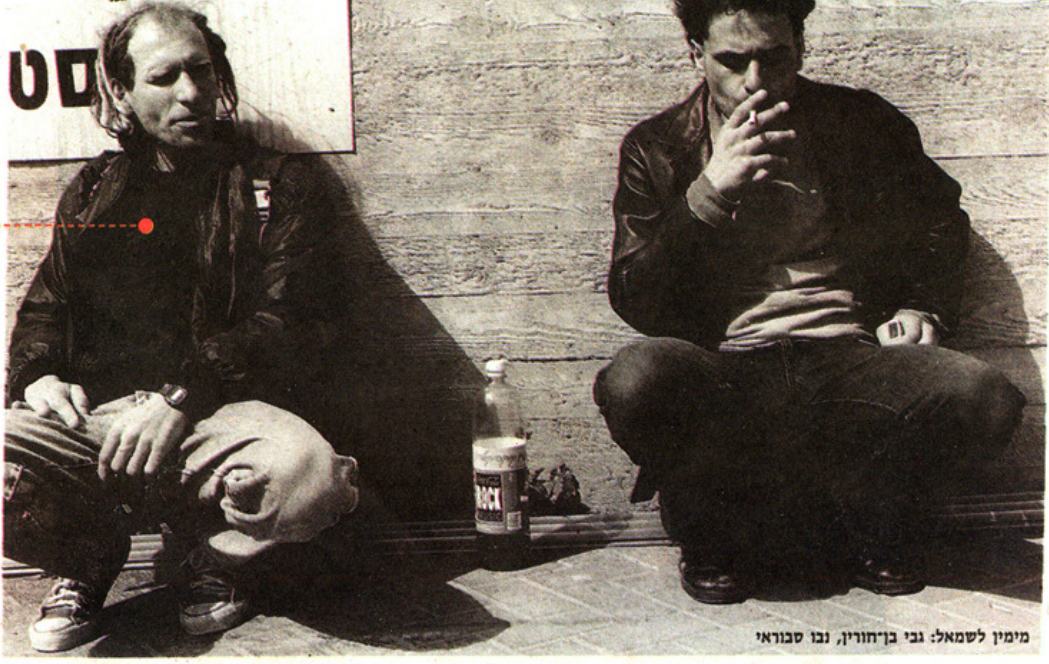

חניון לו

נבו סבוראי - "להקת ישראל"

"תמונת שקר כחול-לבן מגן דוד עד דום מלכות זרה, כרקע עלק מגרל פיקוח של רשות השידור".
חברי הלהקה: גבי בן־חורין - גיטרה; נבו סבוראי - זמר, גיטרה
נוסדה: 1988, ירושלים

מימין לשמאל: גבי בן־חורין, נבו סבוראי

אשר סויסה (סקאזין) - "סרסן השד"

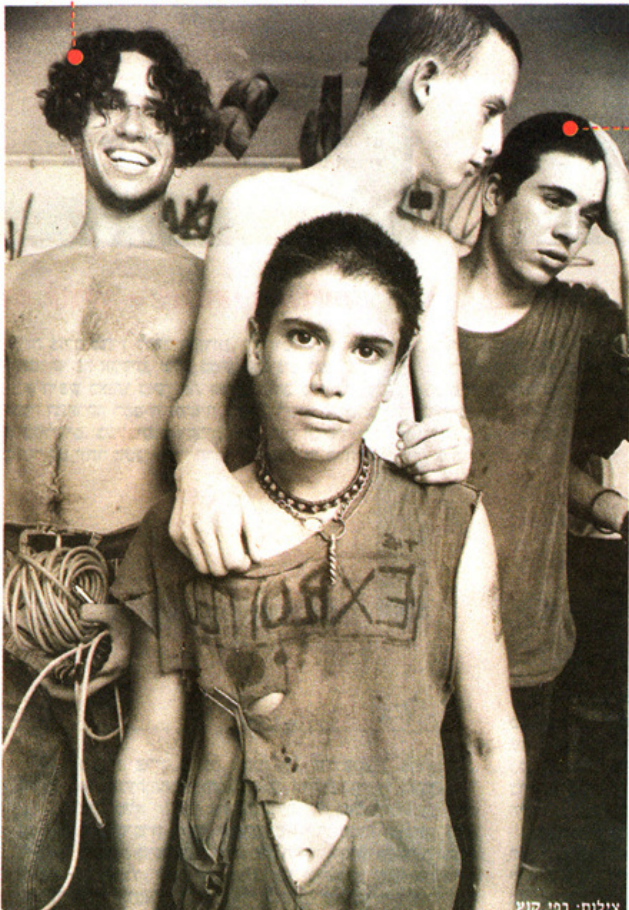
"הדבר היחיד שאני יכול לומר על התמונות האלה, זה שזו הייתה התקופה הכי טובה בחיים שלי. שם הכול התייחל. זה מזכיר לי את האנשים שהם אחים שלי עד היום (חברי הלהקה - ג'ל) ואני רק נזכר כמה אני אוהב אותם. punk's not dead".
חברי הלהקה: שי הלוי - שירה; אשר סויסה - גיטרה; זיו עדיקא - בס; יוני אלוש - תופים; מיקי מויאל - גיטרה; אילן חיימוביץ' - גיטרה; שירה; אהרון קול - תופים
נוסדה: 1990, ירושלים

זיו עדיקא - "סרסן השד"

"בתמונה הייתי שיכור, כמו כל פנקיסט מתבגר. התמונה צולמה במקלט של בית חם בגן העצמאות. זו הייתה ההופעה המלאה הראשונה שלנו. הופענו לפני כן עם שניים וחצי שירים בג'אם סשן ב'פרגוד'. אבל זאת כביכול ההופעה הרשמית הראשונה. לא ממש ידענו לנגן, אבל בתור ילד זה בכל זאת נשמע לך הכי טוב. גם יורם בר וכל החברה שלו היו בהופעה ואפשר לקרוא בספר שהוציאו עליי לאחר שהוא מת את הכתבה ששעה על ההופעה הזאת. הוא השווה אותנו לכל מיני להקות פאנק גדולות שאר הבנו, וזה ריגש אותנו. עד היום אני בקשר עם כל החברים בלהקה. כולם עדיין עוסקים במוזיקה, חוץ משי הלוי. אולי עוד עשר שנים נעשה קאמבק".

רן סלווין - "שלוש חית"

"אני זוכר את התמונה הזאת ומתי היא צולמה. זה היה אחרי הופעה טובה ב'פרגוד'. זאת הייתה הופעה טובה, כי אני זוכר שהזעתי, והזעתי כי הייתה הרבה אנרגיה על הבמה, לא בגלל הקיץ.
"התמונה צולמה במדרגות שבין חדר האמנים לבמה. היה שם, ואולי עדיין יש, מעבר קצר, תלול ומתפתל אל תוך החדר. בדיוק שם ניגש אלינו צלם, לא זוכר מי, אולי יוני רבל, וצילם.
"חוץ מזה, חברי 'שלוש חית' - ראם הראובני, דוד אופנהיים ואנוכי - נראים צעירים במיוחד בצילום הזה. ייתכן אפילו שאנחנו נראים יותר צעירים ממה שהיינו בפועל. מרוי בר לרעתי בצילום משנת 1988. בתחילת 2009 עומד לצאת דיסק כפול של הלהקה בלי ייבלים של 'האוזן השלישית' ו'אוגנדה', הכולל את החומרים שהופיעו בתקליט שהוצאנו כומונו ועוד חומרים חדשים שלא הספקנו להוציא באתה התקופה. יש גם הרבה שירים מהופעות חיות במסטרטינג מחודש".
חברי הלהקה: רן סלווין - גיטרה, שירה; ראם הראובני - בס; דוד אופנהיים - תופים, שירה
נוסדה: 1987, ירושלים; התפרקה: 1992

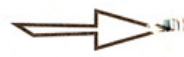
צילום: רפי קוץ

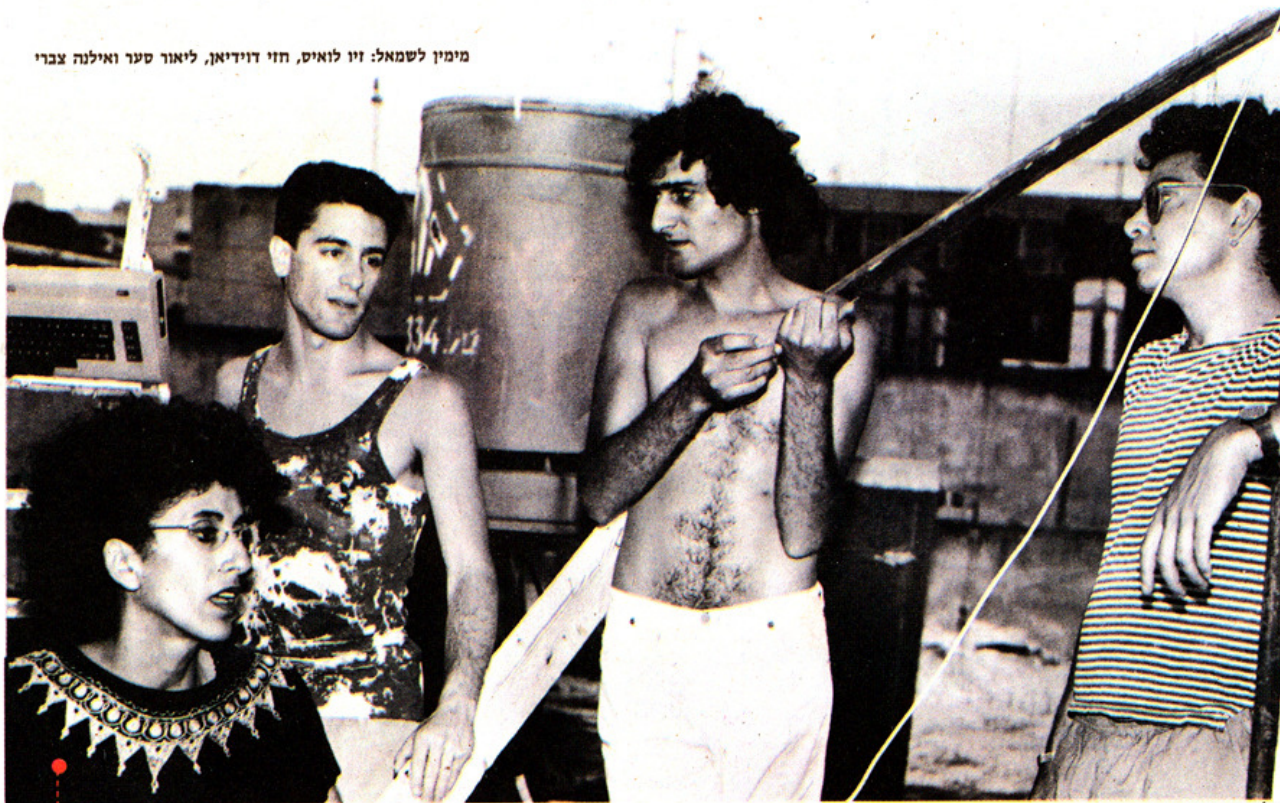
מימין לשמאל: ראם הראובני, רן סלווין, דוד אופנהיים

צילום: עומר אזולאי

מימין לשמאל: זיו עדיקא, שי הלוי (למעלה), יוני אלוש ואשר סויסה

מימין לשמאל: זיו לואיס, חזי דוידיאן, ליאור סער ואילנה צברי

צילום: דבורה גורדה

אילנה צברי - "מע"צ"

"ימים נפלאים של הרבה הרבה מוזיקה והתלהבות. רחוק מהרדיו, מהטלוויזיה, מהברנז'ה. מחשבות על קריירה ודימוי עצמי. שיתופי פעולה עם אמנים משרות אחרים, תקופה של פריחה אמנותית מרתקת, שאחד המרכזים שלה היה שינקין. אלטרנטיבה, שוליים והכרה פוליטית שמחוברת לאמנות היו חלק מהעניין האמיתי. וכן, היה נהדר".
חברי הלהקה: חזי דוידיאן - גיטרה; אילנה צברי - בס; שירה; זיו לואיס - קלידים; ליאור סער - כלי הקשה; עירו אמין - תופים
נוסדה: 1982

מימין לשמאל: מיקי קטן, רונן כספי, אורי דרומר (למטה), גיא קוניק, קובי לוי

צילום: רלי אברהמי

אורי דרומר - "דורלקס סדלקס"

"דורלקס סדלקס". כנראה בשנות התשעים המוקדמות, כנראה ציינו לומים לכתבת פרומו לצאת התקליט הקלאסי 'בלי עין רעה'. חברי הלהקה באותן שנים היו גיא קוניק, שהיה בה מתחילתה; רונן כספי; קובי לוי ומיקי קטן. חברי נפש עד היום. אנתנו כעיניים עצומות, לא מתכווננים החוצה, מפנים מבט פנימה, כל אחד בעולמו. הצלם מנ"ציה. היום אני מתכוונן בתצלום, במבט הפנימי הזה, ורואה נוכחות חזק של אנשים צעירים מאוד, בתחילת דרכם. מה כל אחד מאיתנו ראה באותו רגע? אני אומרים לחשוב על זה בימים הקרובים.
"עצימת העיניים וההתכווננות פנימה לנוכח המצלמה מזמינות בק" לוח רפלקטיה על אותן שנים. 'בלי עין רעה' יצא במעו המיינסט" רים הישראלי של אותן שנים, הר ארצי. אני לא יודע מה הם חשבו, אולי יצליחו לעשות מזה כסף? אולי להתהדר בנוצות, אולי זאת 'הנירוונה' הבאה (באותן שנים שטפו את ארצות הברית והארץ הגראנג' מסיאטל, והמטאל על סוגיו) ואולי הם ניסו להיות פתוחים ולהציע משהו אחר.
"אני יודע שתוך זמן קצר התקליט אול מהמפלים, לא ברור אם הוציאו ממנו הרפסה חדשה באותן שנים. אני לא יודע כמה עותקים הודפסו ומעולם לא הבנתי בריוק כמה באמת מכרנו, הרישומים מער" לם לא הגיעו אלינו. כסף לא הרווחנו, אבל כסף מעולם לא היה על הכונת שלנו; רצינו לפרוק כעס, כאב, אש, לתרגם את הכאוס של" נו למשהו מוחשי יותר - מוזיקה, מילים, הופעות. לרבר אל אנשים ולעורר אותם. ב"1991-1992 הופענו עם החומר מהתקליט בפולין על שבאותן שנים השתחררה משליטת ברית המועצות. מסע הופעות על פני אפ"י קילומטרים בכבישים הפולניים הרצוצים ועל פני יערות שחורים במשך חמסין ארוך. פגשנו קהל בועט, מתרגש, מבולבל, שמה על המפגש איתנו. מסע ההופעות הסתיים בהופעה המיתולוגית באושוויץ, מול קהל של 150-200 איש, שהגיעו מרחבי פולין ומזרח אירופה. מרגש, חוק, מציאות".
חברי הלהקה: אורי דרומר - בס; ארו שוויצר - גיטרה; שירה; גיא קוניק - טיפים וברזלים; שמחה ברבירו - תופים; רונן כספי - ת"פ; קובי לוי - סמפלר; מיקי קטן - גיטרה; איתן גרין - סמפלר; דניאל קסטנבוים - תכנות; עירן קופפרברג - כלי הקשה
נוסדה: 1983